

att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t efter verkställd utredning för Riksdagen framlägga förslag dels därom, att statsbidrag till vinterväghållet må utgå efter samma grund som statsbidraget till sommarväg-
underhållet, dels ock till de ändringar i gällande väglag, hvilka till följd af statsbidragets utgående må anses erforderliga

Stockholm den 27 januari 1910.

Ad. Wiklund.

Nr 68.

Af herr **Ström** i Transtrand **m. fl.**, om kostnadsfri utstämpling af till försäljning afsedt virke inom skyddsskogsområde.

I lagen af den 24 juli 1903 angående skyddsskogar heter det i 1 §, »att annan afverkning än till husbehof må äga rum endast efter utsyning, som på statens bekostnad af skogsstatens tjänstemän verkställas». Denna bestämmelse har hittills tolkats så, att ersättningen till jägmästaren skall utgå af statsmedel, men jordägaren själf vidkännas kostnaden för nödig handtlangning. Denna kostnad blir i de flesta fall ganska kännbar för jordägaren, enär flere man måste biträda vid förrättningen, som annars skulle taga jägmästarens tid alltför länge i anspråk. Lagbestämelsen i detta fall har emellertid tolkats så, att utsyning visserligen skall vara för jordägaren afgiftsfri, men icke utstämpling af träden. Oss synes emellertid utsyning icke kunna göras på annat sätt än medelst de särskilda trädens utmärkande, d. v. s. stämplande; ty på annat sätt förfaret, blefve det omöjligt att efteråt kontrollera afverkningen, såsom omfattande endast tillåtna träd. Tolkningen af § 1 att sålunda skilja mellan utsyning och utstämpling synes därför oriktig och jordägaren alltså vara berättigad erhålla kostnadsfri utstämpling af de träd, som han på sitt inom skyddsskogar belägna skifte äger att för afsalu uttaga.

Då skogägaren dessutom lider en afsevärd inskränkning i dispositionsrätten af sitt inom skyddsskogsområdet belägna skogskifte, och det i väsentlig del för att befrämja äfven det allmännas bästa, bör han åtminstone vara befriad från betydande extra utgifter för att tillgodogöra sig endast *en del* fullmogna träd, under det en annan skogsägare, hvars skogsmark kanske är angränsande, men liggande utom skyddsskogsområdet, utan inskränkning helt disponerar *alla*; ty för så vidt skyddsskogen skall motsvara sitt ändamål, måste ovillkorligen på ett skyddsskogsområde och synnerligast vid fjällgränsen många för afverkning mogna träd af ägaren vid drifningar kvarlämnas till skydd för den uppväxande skogen och till gagn således ej blott för *det* skiftet, utan på samma gång äfven för andra, som icke besväras af sådana inskränkningar.

Hade skogen och skogsmarkens gradering och därpå grundad fördelning af skogsskiften jordägarna emellan skett *efter* skyddsskogslagens tillkomst, så att nödig hänsyn vid storskifte eller laga skifte kunnat tagas till denna omständighet, så hade ingen orättvisa drabbat den ägare, som fått sitt skifte utlagdt inom skyddsskogsområdet; men när så icke är förhållandet, utan den skogstrakt, som efteråt fallit inom skyddsskogsområdet, vid allmänt skifte tilldelats utan inskränkning i rätten att få använda allt därinom befintligt gagnvirke, då bör ägaren åtminstone icke drabbas af ytterligare extra kostnader för att kunna tillgodogöra sig hvad han numera enligt lagen om skyddsskogar äger rätt att uttaga.

På grund af hvad sålunda anförts, få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring eller sådant förtydligande af § 1 i lagen af den 24 juli 1903 angående skyddsskogar, att ägare till skog och skogsmark inom skyddsskogsområde måtte kostnadsfritt få utstämpladt där befintligt och för försäljning afsedt virke;

och torde vederbörande utskott, därest vår hemställan biträdes, föreslå däraf påkallad omformulering af ifrågavarande lagparagraf.

Stockholm den 25 januari 1910.

Joh. Ström.

Smeds Lars Olsson.

Johan Olofsson.

Karl Karlsson.
Mo.

Ing. Bergman.

J. Bromée.